

17.1 Δενδροαποσύνθεση και δενδροπλάτος

Ορισμός 17.1 Δενδροαποσύνθεση του $G = (V, E)$ είναι ένα ζεύγος $(T = (I, F), \{X_i \mid i \in I\})$ όπου το T είναι δένδρο και $\{X_i \mid i \in I\}$ είναι οικογένεια υποσυνόλων του V τ. ώ.

1. $\bigcup_{i \in I} X_i = V$.
2. $\forall \{u, w\} \in E, \exists i \in I$ τ. ώ. $v \in X_i$ και $w \in X_i$.
3. Έστω $v \in V$ και $i, j \in I$ τ. ώ. $v \in X_i$ και $v \in X_j$. Για κάθε $s \in I$ που βρίσκεται στο i - j μονοπάτι στο T πρέπει $v \in X_s$. Ισοδύναμα, για κάθε $i, j \in I$ και $s \in I$ που βρίσκεται στο i - j μονοπάτι στο T , $X_i \cap X_j \subseteq X_s$.

Αν αντικαταστήσουμε την τρίτη συνθήκη του ορισμού με την παρακάτω

Για κάθε $v \in V$, το σύνολο $\{i \in I \mid v \in X_i\}$ ενάγει ένα συνεκτικό υπογράφημα (υποδέντρο) του T

παίρνουμε ισοδύναμο ορισμό.

Ορισμός 17.2 Το πλάτος της δενδροαποσύνθεσης $(T = (I, F), \{X_i \mid i \in I\})$ είναι το $\max_{i \in I} \{|X_i| - 1\}$. Το δενδροπλάτος (treewidth) του G ορίζεται ως το ελάχιστο πλάτος μιας δενδροαποσύνθεσης του G και το συμβολίζουμε με $\text{tw}(G)$.

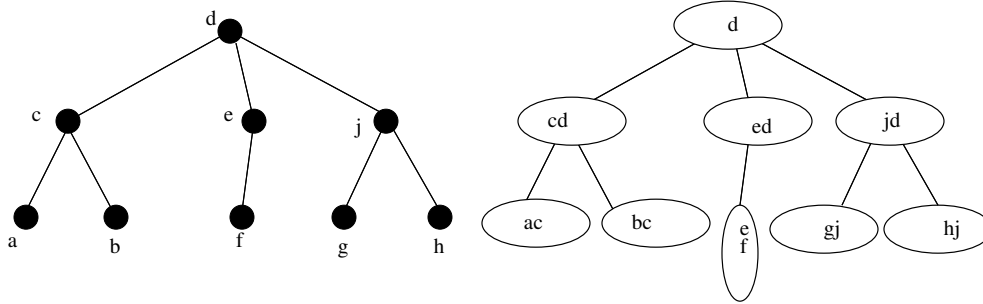
Πρόταση 17.1 $\forall G, \text{tw}(G) \leq \text{pw}(G)$.

Απόδειξη: Κάθε αποσύνθεση μονοπατιού είναι και δενδροαποσύνθεση. ■

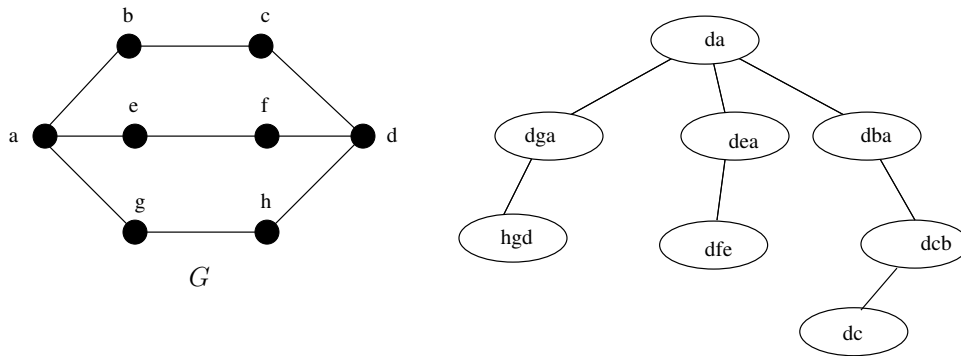
Πρόταση 17.2 Για κάθε δέντρο T , που περιέχει τουλάχιστον μία ακμή, $\text{tw}(T) = 1$.

Απόδειξη: Ρίξωσθε αυθαίρετα το T . Το δέντρο της αποσύνθεσης είναι ένα δέντρο με ρίζα που αποτελεί ισομορφικό αντίγραφο του T . Κάθε τσάντα X_v περιέχει το $v \in V(T)$. Επιπλέον, αν το v δεν είναι η ρίζα, το X_v περιέχει και τον πατέρα του v στο T . Επαληθεύστε ότι ικανοποιούνται οι Ιδιότητες 1 έως 3 του ορισμού της δενδροαποσύνθεσης. ■

Δείτε το Σχήμα 17.1 για ένα παράδειγμα δενδροαποσύνθεσης δέντρου και το Σχήμα 17.2 για ένα ακόμη παράδειγμα.

Σχήμα 17.1: Δέντρο και μια δενδροαποσύνθεση του με πλάτος 1.

Σχήμα 17.2: Γράφημα G και μια δενδροαποσύνθεση του με πλάτος 2. Αποδεικνύεται ότι $\text{pw}(G) = 3$.

17.2 Βασικές ιδιότητες

Λήμμα 17.1 Έστω $(T, \{X_t\}_{t \in V(T)})$ μια δενδροαποσύνθεση του G και $u, v \in V(G)$ τ. ώ. $\{u, v\} \in E(G)$. Αν $u \in X_p$ και $v \in X_r$ για $p, r \in V(T)$, τότε υπάρχει q στο μοναδικό p - r μονοπάτι του T τ. ώ. $u, v \in X_q$.

Απόδειξη: Έστω P το p - r μονοπάτι στο T . Από την Ιδιότητα 2 του Ορισμού 17.1 υπάρχει s τ. ώ. $u, v \in X_s$. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι $s \notin V(P)$. Έστω Q το μονοπάτι του T από το s στο $V(P)$ και q η μοναδική κορυφή του $V(P) \cap V(Q)$. Από την Ιδιότητα 3, $u \in X_q$ και $v \in X_q$. ■

Από το Λήμμα 17.1 και την Ιδιότητα 3 του Ορισμού 17.1 συμπεραίνουμε ότι κάθε τσάντα του p - r μονοπατιού P περιέχει το u ή το v .

Λήμμα 17.2 Έστω $(T, \{X_t\}_{t \in V(T)})$ δενδροαποσύνθεση του G και $e = \{a, b\}$ ακμή του T . Το δάσος $T \setminus e$ αποτελείται από δύο συνεκτικές συνιστώσες, την T_a που περιέχει το a και την T_b που περιέχει το b . Αν ορίσουμε $A := \bigcup_{t \in V(T_a)} X_t$ και $B := \bigcup_{t \in V(T_b)} X_t$ τότε $\partial A, \partial B \subseteq X_a \cap X_b$. Ισοδύναμα (A, B) είναι διαχωρισμός (separation) του G με διαχωριστή (separator) $X_a \cap X_b$.

Παρατήρηση 17.1 Αν υποθέσουμε ότι $\forall i, j \in V(T), X_i \not\subseteq X_j$, κάθε X_i όπου το i δεν είναι φύλλο του T είναι διαχωριστής του G . Κάθε υποδέντρο του $T \setminus \{i\}$ περιέχει στις τσάντες του τουλάχιστον μια

κορυφή του $V(G) \setminus X_i$. Καμία από αυτές τις κορυφές u δεν μπορεί να έχει ακμή στον G «προς» κορυφή v του $V(G)$ που «βρίσκεται» σε διαφορετικό υποδέντρο, γιατί από το Λήμμα 17.1 θα έπρεπε τουλάχιστον μια από τις u, v να ανήκει στο X_i .

Πόρισμα 17.1 Για κάθε γράφημα G , $\text{tw}(G) \geq \kappa(G)$.